

relsens påberåbelse af undtagelsesbestemmelserne i lov om offentlighed i forvaltningen eller bestemmelser om tavshedspligt kan offentliggøres.

Såfremt statsrevisorerne finder, at der er tale om fortrolige oplysninger/forretningshemmeligheder, indebærer dette tavshedspligt for statsrevisorerne. Der kan således alene udarbejdes et fortroligt notat til statsrevisorerne eller en beretning eller et notat, som ikke medtager de fortrolige oplysninger m.v.

(I dette tilfælde opstår spørgsmålet om, hvorvidt Rigsrevisionen kan orientere ministeren om fortrolige forhold i forbindelse med regnskabs gennemgang efter rigsrevisorlovens § 4, stk. 2, i ikke fuldt statsejede aktieselskaber. Dette spørgsmål omtales nærmere i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser under rigsrevisorlovens § 4.)

22. Det bemærkes, at statsrevisorerne i lighed med andre, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, f.eks. folketingsmedlemmer, er omfattet af tavshedspligten efter straffelovens § 152.

Rigsrevisor vil blandt andet på denne baggrund kunne videregive fortrolige oplysninger til statsrevisorerne. Der består efter Justitsministeriets opfattelse, jf. Endelig betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989, s. 213 ff., jf. bilag 2, ikke en regelkonflikt mellem tavshedspligt i selskabs- og årsregnskabslovgivningen og oplysningspligten over for statsrevisorerne efter lov om statsrevisorerne og grundloven, idet tavshedspligtsreglerne efter sit eget indhold viger for modstående oplysningsbestemmelser. Dette følger også af princippet i straffelovens § 152 e (straffeundtagelsesbestemmelse). I øvrigt måtte en eventuel tavshedspligt over for statsrevisorerne utvivlsomt vige for grundlovens § 47 og § 2, stk. 5, i lov om statsrevisorerne, hvorefter statsrevisorerne bistår Folketingets udvalg med fremskaffelse af revisionsmæssige oplysninger. Videregivelse af oplysninger, som rigsrevisor er kommet i besiddelse af gennem sin virksomhed som medrevisor eller gennem vedkommende minister, ville således efter Justitsministeriets opfattelse frit kunne ske til statsrevisorerne og folketingsudvalgene, men i givet fald eventuelt med oplysning om, hvilke oplysninger der er fortrolige.

Der vil i disse tilfælde alene være afgivet et fortroligt notat til statsrevisorerne.

Statsrevisorerne kan efter reglerne i folketingsbeslutningens § 9, jf. § 2, stk. 4, i lov om statsrevisorerne og § 8 i rigsrevisorloven yde et folketingsudvalg bistand til fremskaffelse af revisionsmæssige oplysninger. Efter reglerne i folketingsbeslutningens § 10 fremsendes sådanne beretninger fra rigsrevisor straks efter modtagelsen til vedkommende folke-

tingsudvalg. Folketingets udvalg skal inden 2 uger efter modtagelsen meddele statsrevisorerne, om udvalget vil lade beretningen i sin helhed indgå i eller optrykke som bilag til en udvalgsbetænkning. Er dette ikke tilfældet, kan statsrevisorerne beslutte at afgive beretning til Folketinget.

Når der er afgivet et fortroligt notat til statsrevisorerne i henhold til folketingsbeslutningens § 9, kan et udvalg som udgangspunkt ikke vedtage at orientere Folketinget ved i udvalgsbetænkning eller beretning, jf. folketingsbeslutningens § 10, at medtage de forhold, der fremgår af det fortrolige notat.

John Vogter og Jens Erik Staubsølls anfører i deres artikel »Tavshedspligt over for Folketinget«, Juristen 1990, s. 353, følgende: »Der erindres i den forbindelse om, at møder i selve folketingsalen efter grundlovens § 49 som udgangspunkt er offentlige, jf. også § 37 i Folketingets forretningsorden. Forhandlingerne i salen optrykkes ordret i Folketingstidende, Folketingets forhandlinger, og bliver derved tilgængelige for alle interesserede. Dette indebærer, at en minister eller et folketingsmedlem fra Folketingets talerstol som altovervejende hovedregel ikke kan omtale fortrolige oplysninger. Det gælder dog ikke i tilfælde, hvor Folketinget skal træffe afgørelse om konkrete forhold, f.eks. om indfødsret (grundlovens § 44) eller om valgbarhed (grundlovens § 33).

Den følgende omtale af spørgsmålet om tavshedspligt vedrører derfor først og fremmest videregivelse af oplysninger til Folketingets udvalg, i hvilke forhandlingerne m.v. ikke er offentligt tilgængelige, og for hvilke der i almindelighed gælder tavshedspligt, jf. Tavshedspligtsudvalgets betænkning nr. 998/1984, s. 79 f.«

Dette må også antages at gælde for statsrevisorerne. Ved vurdering af om en fortrolig oplysning bør videregives til Folketinget, dvs. under fortrolighed til Folketingets udvalg, kan følgende fra ovennævnte artikels s. 359 indgå: »Ved vurderingen af, om en fortrolig oplysning bør videregives til Folketinget, kan det indgå, om Folketinget i stedet lige så hensigtsmæssigt kan orienteres om en sags principielle problemstillinger i generel eller anonymiseret form.«

Det skal understreges, at anvendelsen af reglen i folketingsbeslutningens § 9 er uhyre sjælden. Spørgsmålet om videregivelse af fortrolige oplysninger til hele Folketinget og dermed offentliggørelse vil som følge af ovennævnte næppe kunne komme på tale og vil i givet fald indskrænke sig til yderst sjældne nærmest nødretslignende tilfælde.

I andre tilfælde, hvor statsrevisorerne har modtaget fortrolige oplysninger, herunder forretningshemmeligheder, i et notat fra rigsrevisor og ønsker at orientere et folketingsudvalg herom, vil disse oplysning-